

Тукъ навѣти, смѣхъ и шепотъ,
Тамъ кикотене и глуми. . . .
И възпрѣ се той, усмихнатъ,
И подслуша тия думи :

«Мръкне ли — току го гледай
Той примъкналъ се тѣдява!»
Яростно върху Синчеца
Кръска старата Тинтява.

«Пръкнало се вчера — днеска
Дири любе. . . . не се срами!
За тебъ ли е, бре, прахосникъ,
Да задирашъ дъщеря ми!»

Хи-хи, ха-ха. . . . Вредомъ екватъ
Смѣхъ, кикотене и глуми. . . .
Мѣсечко се позаслуша
И зачу отвѣтни думи :

«Не сърди се, старо харо,
Че срѣдня не ти прилича.»

— Млъкъ! гиди гидия недни!
Тука Сминътъ се обади:

Я си не криви устата!
Тебе да обича — тя ли?
Ти прѣди да си сънувалъ,
Ние сме си дума дали! —